

Antoni Jodłowski

Dziekanowice, gm. Dobczyce, woj. krakowskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 174-175

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dań. Cmentarzysko z grobami w obudowie kamiennej z XII-XIII w.

Badaniami objęta została południowo-wschodnia część cmentarzyska. Część środkowa uległa całkowitemu zniszczeniu przez wybranie kamieni bruków i obudów. Ogółem przebadano 300 m², na ośmiu arach /ar 21, 22, 24, 32, 33, 34, 35 i 38/.

Odkryto 25 grobów. Większość z nich była w większym lub mniejszym stopniu zniszczona /wybrane częściowo kamienie bruków lub obudów/. Kości szkieletów nie zachowały się. W roku bieżącym odkryto jeden grób ciałopalny. Zmarli przypuszczalnie byli układani głowami na zachód, jedynie w grobie 23 nieboszczyk ułożony był po osi północ-południe z głową skierowaną na północ. Za takim ułożeniem zmarłych przemawia układ przedmiotów znalezionych w grobach.

Zachowany bruk składał się przeważnie z czterech warstw kamieni małych, średnich a niekiedy dużych.

Spośród odkrytych grobów na szczególną uwagę zasługuje grób 21, w którym został znaleziony miecz. Większość zbadanych grobów miała wyposażenie. Materiał zabytkowy reprezentują następujące typy i rodzaje. Wśród przedmiotów codziennego użytku należy wymienić: noże żelazne, przęślik z różowego łupku i krzesiwo. Ozdoby reprezentowane są przez paciorki szklane, kabłączki, zausznice i pierścionek, a broń przez groty oszczepów i włóczni, topór oraz miecz.

Badania będą kontynuowane.

DZIEKANOWICE, gm. Dobczyce
woj. krakowskie

Muzeum Żup Krakowskich
w Wieliczce

Badania prowadził dr Antoni Jodłowski. Finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce. Drugi sezon badań. Kościół romański św. Marii Magdaleny i św. Mikołaja.

Badania, których celem było ustalenie dokładnej chronologii kościoła, skoncentrowano w prezbiterium /wykop V/, nawie /wykop VI/ oraz na zewnątrz budowli przy połączeniu romańskiej i gotyckiej części świątyni /wykop VII/.

W prezbiterium stwierdzono stratyografię kulturową o miąższości 62 cm,

z warstwą odpowiadającą budowie kościoła, zalegającą bezpośrednio w calcu. Występowały w niej fragmenty naczyń glinianych o brzegach silnie wygiętych na zewnątrz, zaopatrzonych w rowek na przykrywkę i brzuścach zdobionych ornamentem linii poziomych i falistych, niekiedy rzędami ukośnych nacięć u nasady szyjki. Głina słabo wypalona, z domieszką drobnziarnistego piasku. Zarówno technika wykonania, jak też forma naczyń, pozwalają datować je na koniec XII, ewentualnie początek XIII w. Do tego okresu należałoby odnieść budowę najstarszego kościoła.

W nawie odkryto fundament kamienny zachodniej /frontowej/ ściany kościoła romańskiego, rozebranej w średniowieczu podczas gotyckiej przebudowy świątyni, kiedy to romańską nawę zaadaptowano na prezbiterium. Technika budowy tego fundamentu nie różniła się zasadniczo od fundamentów stwierdzonych w ub. roku w południowej ścianie kościoła z tym tylko, że jego "stopę" tworzyła warstwa z małych otoczków rzecznych o średnicy 5-8 cm. Na uwagę zasługuje w tym miejscu odkrycie zagadkowego fragmentu muru o długości 1 m i takiej samej szerokości, łączącego się pod kątem prostym z zachodnią ścianą kościoła. Jest to najprawdopodobniej ślad po klatce schodowej przy głównym wejściu do kościoła.

W wykopie założonym po zewnętrznej stronie budowli na styku romańskiej i gotyckiej części stwierdzono zasadnicze różnice w zaprawie murarskiej, sposobie budowy fundamentów a także w ich głębokości. Stopa fundamentu gotyckiego zalegała średnio o 80 cm głębiej od partii romańskiej.

ELBLĄG - ZAMEK
Stanowisko 2

patrz
okres nowożytny

FRANKOWO, gm. Jeziorany
woj. olsztyńskie

Zespół do badań etnogenezy
Słowian w Polsce północno-
wschodniej Instytutu Historii
Kultury Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Iwona Dąbrowska przy
współpracy dyrektora Muzeum Narodowego w
Prilepie Boško Babića /Jugosławia/. Finansował
IHKM PAN. Szósty sezon badań. Osada wczesno-
średniowieczna /VI-IX w./.

Osada położona jest na piaszczystym wzgórzu morenowym, przy drodze polnej z Frankowa do Modlina, w odległości około 400 m na południowy